

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **T. Š. a spol., pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom** podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) prejednal na neverejnom zasadnutí 7. októbra 2009 návrh Generálneho prokurátora Slovenskej republiky na rozhodnutie o nepripustení účasti poškodených v trestnom konaní a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) v trestnej veci proti obvinenému T. Š. a spol., vedenej na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, Úrade justičnej a kriminálnej polície PZ Banská Bystrica, sp. zn. KÚV-70/OVEK-2001, sa v trestnom konaní

n e p r i p ú ť a ú č a s ť p o ť k o d e n ý c h .

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Zvolen, sp. zn. OÚV-118/2001, z 29. júna 2001 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne bolo vznesené obvinenie T. Š. a A. Š. pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky sa svojím návrhom domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky nepripustil do trestného konania poškodených, ktorých je podľa doterajších zistení najmenej 279 osôb z celého územia Slovenskej republiky. Veľký počet poškodených, pochádzajúcich z rôznych miest Slovenskej republiky, reálne neumožňuje,

aby im boli v prípravnom konaní podľa § 47 ods. 2 Tr. por. ustanovení spoloční zástupcovia. Špecifický charakter predmetnej trestnej veci a vysoký počet poškodených ako aj to, že jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania odôvodňuje, podľa jeho názoru postup podľa § 47 ods. 3 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh z hľadísk uvedených v ustanovení § 47 ods. 3 Tr. por. a na podklade pripojeného spisového materiálu dospel k záveru, že návrh generálneho prokurátora je dôvodný.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že obvinení T. Š. ako predseda dozornej rady a A. Š. ako konateľka spoločnosti B. ako nástupca spoločnosti S. a neskoršie ako spoločnosť B. mali v dobe od 17. januára 1996 do 31. mája 2001, s klamlivým príslubom zhodnotenia finančných prostriedkov vo výške 31,2% formou výnosu a s úrokovým bonusom až 2,4% ročne pri investovaní do depozitných zmeniek emitovaných ich spoločnosťou, prostredníctvom na tento účel zriadených krajských pobočiek v rámci celého územia Slovenskej republiky predávať občanom depozitné zmenky ako cenný papier, podľa zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Zb., zákona o cenných papieroch č. 600/1992 Zb. na základe písomných zmlúv o kúpe depozitnej zmenky a tiež mali poskytovať peňažné pôžičky, na čo nemali povolenie Ministerstva financií Slovenskej republiky, pričom všetky získané finančné prostriedky v skutočnosti v rámci svojich podnikateľských aktivít nezhodnocovali, ale ich mali použiť na vyplácanie výnosov podľa predchádzajúcich zmlúv a pre svoju osobnú potrebu, čím mali poškodiť najmenej 279 osôb, ktorým mali spôsobiť škodu najmenej vo výške 12 983 462 Sk (430 971,9 €).

Predvolávanie a vypočúvanie poškodených by znamenalo priet'ahy v trestnom konaní, ktorého predmetom je predovšetkým náležite zistiť trestný čin a spravodlivo podľa zákona potrestať páchatel'ov tak, ako to vyplýva z predmetu trestného konania uvedeného v § 1 Tr. por. Otázka náhrady škody, ktorá je z hľadiska poškodených osôb významná, nie je primárna v naplnení účelu trestného konania.

Podľa § 47 ods. 3 Tr. por. ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci sto, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora o účasti poškodených v trestnom konaní Najvyšší súd uznesením,

ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností, hodnotiac tieto jednotlivo i v ich súhrne, dospel Najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci sú splnené zákonné podmienky na postup v zmysle § 47 ods. 3 Tr. por. V záujme rýchlosti konania je potrebné zamerať vyšetrovanie na základné skutočnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. por. Výkon práv jednotlivých poškodených vzhľadom na ich počet, by mohol závažným spôsobom ohroziť účel a rýchly priebeh trestného stíhania.

S poukazom na uvedené skutočnosti a platný právny stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol, že nepripúšťa v danej veci účasť poškodených v trestnom konaní.

Procesné postavenie poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. sa v dôsledku tohto rozhodnutia mení tak, že poškodení už nemôžu v priebehu ďalšieho trestného konania v prejednávanej veci vykonávať práva uvedené v § 46 ods. 1, ods. 3, ods. 6 Tr. por. Odo dňa zverejnenia tohto uznesenia začína plynúť premlčacia lehota ohľadom nárokov poškodených na náhradu škody v občianskoprávnom konaní, preto musí generálny prokurátor zabezpečiť vhodné zverejnenie tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 7. októbra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala:: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová